

OpinieSyriëgangers

Geef kalifaatbruiden een tweede kans

Het kabinet reageert overtrokken door vrouwen die kookten bij IS twintig jaar lang buiten de samenleving te plaatsen, schrijft Rogier Schravendeel. Hij bezoekt regelmatig deze vrouwen.

Rogier Schravendeel 7 november 2023, 16:54

Er is vandaag de dag veel te doen over een voormalig vrouwelijk IS-lid, dat een baan wist te bemachtigen bij Vluchtelingenwerk, doordat zij volgens alle huidige regels een verklaring omtrent verdrag (vog) ontving. Deze verklaring dient om aan te geven dat het justitiële verleden van een persoon geen bezwaar vormt voor het vervullen van een functie in de samenleving.

Minister Weerwind verkondigde diep geschokt te zijn. Hij gaat er voor gaan zorgen dat vrouwen die veroordeeld zijn in het kader van terrorisme, in de toekomst voor maar liefst twintig jaar geen vog meer zullen krijgen, zodat er geen enkele kans is dat zij ooit nog een functie in onze samenleving zullen vervullen.

Omdat ik het opnam voor de Nederlandse kinderen in Syrische kampen, kwam ik met de eveneens teruggehaalde moeders in aanraking. Deze vrouwen waren totaal anders dan ik verwacht had. Het bleken grotendeels vrouwen te zijn die uit idealisme of het volgen van een man de volstrekt verkeerde keuze hadden

gemaakt af te reizen, om op die manier bij te kunnen dragen aan een islamitische heilstaat, zeer vergelijkbaar met het afreizen van tienduizenden Nederlandse Dopers naar het Koninkrijk Münster in de zestiende eeuw. Maar geen monsters.

Zij hadden gekookt voor hun echtgenoten, meegedaan met de vormgeving van het huiselijk leven van de Islamitische Staat maar geen enkele oorlogshandeling verricht. Dit is overigens niet mijn oordeel, maar dat van de Nederlandse rechter.

Spijt van hun onbesuisde reis

Deze vrouwen, die ik tegenwoordig regelmatig bezoek in de penitentiaire inrichting in Zwolle, hebben spijt van hun onbesuisde reis naar Syrië en snakken naar rehabilitatie. Zij doen enorm hun best om na terugkeer in Nederland een tweede kans te krijgen, bijvoorbeeld door mee te gaan werken aan deradicaliseringsprogramma's bij de overheid of werk te zoeken om de samenleving te dienen.

Mensen verdienen een tweede kans, wat ze ook gedaan hebben. Dit geldt voor dieven en moordenaars en het geldt ook voor mensen die eertijds lid zijn geweest van een terroristische organisatie.

Het is dan ook onverstandig om juist deze vrouwen, die door wat zij hebben meegemaakt enorm veel geleerd hebben en snakken naar een nieuwe kans, voor twintig jaar het verkrijgen van een redelijke baan onmogelijk te maken door hen voor een dergelijke periode een vog te gaan weigeren en hen daarmee terug te drijven in het polaire gedachtengoed dat ons al zoveel ellende opgeleverd heeft.

Ik wil er uiteraard niet voor pleiten dat voormalig terroristen die nog steeds neigen tot hun voormalige inzichten, de hand boven het hoofd gehouden wordt. Het is onjuist mensen met een gevaarlijke motivatie toe te laten tot maatschappelijk verantwoorde banen. Maar mensen die oprecht spijt hebben van wat ze gedaan hebben, verdienen een nieuwe kans.

En ook en vooral in maatschappelijk relevante beroepen, omdat hun proefondervindelijke ervaring van levensbelang is om anderen, die wellicht overwegen dezelfde verkeerde keuze te maken, ervan te overtuigen dat niet te doen.

Eens fout altijd fout

Er schijnt vandaag de dag echter een maatschappelijke tendens te zijn om mensen niet meer te vergeven, en vrouwen die gekookt hebben bij IS, voortaan definitief of minimaal twintig jaar de toegang tot de Nederlandse samenleving te ontzeggen. Eens fout altijd fout. Eeuwige wraak, en geen nieuwe kans.

Weten we zeker dat we die kant op willen, om op die manier de christelijke basis van onze Nederlandse samenleving definitief te verlaten? En beseffen we voldoende beseffen dat een onverzoenlijke houding ten opzichte van vrouwen die oprecht een nieuw leven willen beginnen en het oude achter zich willen laten, ongewild zal bijdragen tot nieuwe radicalisering van deze vrouwen, die hun sociaal kapitaal indien onvermijdelijk elders zullen trachten te kapitaliseren. Dat is wel het laatste wat we willen.

Lees ook:

Omar (22) sloot zich als kind aan bij IS en nog steeds is zijn geloof fanatiek: 'Je kunt ook vechten met woorden'

Omar, de Iraakse hoofdpersoon van Paulien Bakkers boek *Wat* volgt op een vergissing, was dertien toen hij zich aansloot bij Islamitische Staat (IS). Een oom haalde hem terug. Negen jaar later zoekt Bakker Omar weer op. ['Behoor ik nu voor hem tot het kamp van de vijand?'](#)

Yezidische activist Wahhab Hassoo: 'Hoeveel nooit meers gaan er nog komen?'

Deze week stond voor het eerst iemand in Nederland terecht voor een misdrijf gepleegd tegen de yezidi's. Activist Wahhab Hassoo blikt terug. ['Mensen zijn niet kwaadaardig, maar wel in staat tot monsterlijke dingen.'](#)